ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 18. januára 2007 *

Vo veci C-421/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím rechtbank van koophandel te Brussel (Belgicko) z 21. novembra 2005 a doručený Súdnemu dvoru 29. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním:

City Motors Groep NV

proti

Citroën Belux NV,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a A. Ó Caoimh (spravodajca),

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: J. Swedenborg, referent,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. októbra 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— City Motors Groep NV, v zastúpení: A. Tallon a Y. Lemense, advocaten,

— Citroën Belux NV, v zastúpení: J. Verbist a B. van de Walle de Ghelcke, advocaten,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Bouquet a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 6 nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. ES L 203, s. 30; Mim. vyd. 08/002, s. 158).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi City Motors Groep NV (ďalej len „CMG“) a Citroën Belux NV (ďalej len „Citroën“) vo veci platnosti výpovede dohody uzavretej s CMG na účely distribúcie motorových vozidiel značky Citroën v Belgicku poslednou uvedenou spoločnosťou.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 5 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 1475/95 z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku [81] ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o distribúcii a servise motorových vozidiel [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 145, s. 25) stanovoval:

„Podmienky výnimky stanovené v odsekoch 1 a 2 nemajú vplyv:

...

— na právo jednej strany mimoriadne vypovedať dohodu z dôvodu, že druhá strana nesplnila niektorú zo svojich hlavných povinností.

V každom prípade musia strany v prípade nezhody prijať systém rýchleho urovnania sporu, napríklad obrátením sa na nezávislého znalca alebo rozhodcu, bez toho, aby tým bolo dotknuté právo strán predložiť spor príslušnému súdu v súlade s ustanoveniami platného vnútroštátneho práva.“ [*neoficiálny preklad*]

4 Od 1. októbra 2002 bolo nariadenie č. 1475/95 nahradené nariadením č. 1400/2002.

5 Podľa odôvodnení č. 9 a 11 nariadenia č. 1400/2002:

„(9) Aby sa zabránilo dodávateľovi vypovedať dohodu, pretože distribútér alebo opravovňa svojím správaním začala podporovať súťaž, napríklad aktívnym alebo pasívnym predajom zahraničným spotrebiteľom, predajom viacerých značiek (multi-branding) alebo subdodávateľským zabezpečením opráv a údržby, každá výpoveď musí mať písomnú formu a zrozumiteľne vyjadrovať dôvody, ktoré musia byť objektívne a transparentné. Navyše, aby sa posilnila nezávislosť distribútérov a opravovní od dodávateľov, mali by sa stanoviť minimálne lehoty zákazu obnoviť dohody uzavreté na dobu určitú a výpovedné lehoty dohôd na dobu neurčitú.

...

(11) Aby sa podporilo rýchle vyriešenie sporov, ktoré vzniknú medzi stranami distribučnej dohody a ktoré by inak mohli narušovať účinnú hospodársku súťaž, dohody by mali mať výhodu vyňatia len vtedy, keď každej strane dávajú právo obrátiť sa na nezávislého znalca alebo rozhodcu, najmä ak bola podaná výpoveď dohody."

6 Článok 2 nariadenia č. 1400/2002 nazvaný „Rozsah" vo svojom odseku 1 prvom pododseku uvádza:

„Podľa článku 81 ods. 3 Zmluvy a ustanovení tohto nariadenia sa týmto vyhlasuje, že ustanovenia článku 81 ods. 1 sa neuplatňujú na vertikálne dohody, keď sa vzťahujú na podmienky, podľa ktorých strany môžu nakupovať, predávať alebo predávať ďalej nové motorové vozidlá, náhradné diely motorových vozidiel alebo opravárenské služby a údržbu motorových vozidiel."

7 Článok 3 nariadenia č. 1400/2002 nazvaný „Všeobecné podmienky" vo svojich odsekoch 4 a 6 uvádza:

„4. Výnimka sa uplatňuje pod podmienkou, že vertikálna dohoda uzavretá s distribútérom alebo opravovňou ustanovuje, že dodávateľ, ktorý chce dohodu vypovedať, musí podať výpoveď písomne a musí v nej podrobne, objektívne a transparentne uviesť dôvody výpovede, aby sa dodávateľovi zabránilo ukončiť vertikálnu dohodu s distribútérom alebo opravovňou pre postupy, ktoré sa, podľa tohto nariadenia, nemôžu obmedzovať.

...

6. Výnimka sa uplatňuje pod podmienkou, že vertikálna dohoda pre každú zo strán ustanovuje právo obrátiť sa s riešením sporov, ktoré sa týkajú plnenia zmluvných záväzkov, na nezávislého znalca alebo rozhodcu. V takých sporoch, okrem iného, môže ísť o:

...

g) problém, či je opodstatnené ukončenie dohody z dôvodov uvedených vo výpovedi.

Právo podľa prvej vety je bez dopadu na právo oboch strán podať svoj návrh na národný súd [predložiť vec vnútroštátnemu súdu — *neoficiálny preklad*].“

8 Článok 4 nariadenia č. 1400/2002 nazvaný „Hlavné obmedzenia“ vo svojom odseku 1 stanovuje, že výnimka sa neuplatňuje na vertikálne dohody, ktorých cieľom sú obmedzenia uvedené v tomto ustanovení.

9 Článok 5 toho istého nariadenia, nazvaný „Osobitné podmienky“, uvádza, že výnimka sa neuplatní na povinnosti, ktoré sú v ňom vymenované a ktoré sú obsiahnuté vo vertikálnych dohodách.

Vnútroštátna právna úprava

10 Podľa článku 1184 belgického občianskeho zákonníka:

„Rozväzujúca podmienka sa v obojstranne záväzných zmluvách vždy predpokladá pre prípad, že by jedna zo zmluvných strán neplnila svoj záväzok.

V tom prípade zmluva nezaniká. Strana, voči ktorej nebol záväzok splnený, môže buď nútiť druhú stranu k splneniu zmluvy, pokiaľ je to možné, alebo môže žiadať zrušenie zmluvy spolu s náhradou škody a úrokmi.

Zrušenia sa treba domáhať na súde a odporcovi možno podľa okolností poskytnúť lehotu."

11 Stanovením výslovnej výpovednej doložky sa však strany môžu vzájomne dohodnúť, že sa na nich neuplatní uvedený článok 1184, a upraviť, za akých okolností je porušenie povinnosti dostatočne závažné na to, aby odôvodnilo oprávnenie vypovedať zmluvu bez zásahu súdu.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 CMG od roku 1992 distribuuje v Belgicku vozidlá značky Citroën na základe koncesionárskych dohôd o predaji uzavretých s Citroën. Posledná z týchto dohôd týkajúca sa predaja nových motorových vozidiel bola uzavretá 13. mája 2003 na dobu neurčitú s účinnosťou od 1. októbra 2003 (ďalej len „koncesionárska zmluva").

13 Podľa článku XVIII koncesionárskej zmluvy má Citroën oprávnenie okamžite ju vypovedať a to bez výpovednej lehoty predovšetkým „v prípade ďalšieho predaja v rozpore s ustanoveniami článkov V a XIV-9 jedného alebo viacerých nových vozidiel alebo vozidiel evidovaných menej než tri mesiace [značky Citroën] a/alebo výbavy a príslušenstva predajcovi, ktorý nie je členom oficiálnej distribučnej siete [Citroën], t. j. schváleným predajcom usadeným na území Európskeho hospodárskeho priestoru alebo Švajčiarska".

14 Okrem toho článok XXI koncesionárskej zmluvy stanovuje:

„... V prípade sporu týkajúceho sa vykonávania tejto zmluvy a s cieľom dospieť k mimosúdnemu urovnaniu sa môže každá strana obrátiť na znalca určeného predsedom obchodného súdu v Bruseli na žiadosť najskôr konajúcej strany.

Toto ustanovenie sa nijako nedotýka práva každej zo strán obrátiť sa na súdy v prípade sporu týkajúceho sa vykonávania tejto zmluvy...“

15 Citroën 1. júna 2004 vypovedala koncesionársku zmluvu na základe jej článku XVIII z dôvodu predaja vozidiel spoločnosťou CMG spoločnosti Interlease NV.

16 CMG podala proti Citroën žalobu na rechtbank van koophandel te Brussel (obchodný súd v Bruseli) s cieľom získať náhradu škody za protiprávne skončenie koncesionárskej zmluvy. V tejto súvislosti predovšetkým tvrdí, že výslovná výpovedná doložka upravená touto zmluvou je v rozpore s nariadením č. 1400/2002.

17 Predseda uvedeného súdu predbežným nariadením nariadil pod hrozbou sankcie spoločnosti Citroën, aby pokračovala vo svojich vzťahoch s GMC až do vydania rozhodnutia vo veci samej. Žaloba podaná spoločnosťou Citroën proti tomuto uzneseniu na hof van beroep te Brussel (odvolací súd v Bruseli) bola zamietnutá.

18 Pokiaľ ide o vec samu, vnútroštátny súd sa stotožnil s úvahami hof van beroep te Brussel a domnieva sa, že článok 3 ods. 6 písm. g) nariadenia č. 1400/2002 by sa zrejme mal vykladať v tom zmysle, že zmluvu treba zachovávať až do vyriešenia sporu. Z toho vyplýva, že výslovná výpovedná doložka, ktorá umožňuje vylúčiť skorší zásah znalca, rozhodcu alebo súdu, sa nemôže platne uplatniť v niektorom z prípadov vymenovaných v uvedenom odseku 6. Článok XVIII koncesionárskej zmluvy je teda na prvý pohľad v rozpore s nariadením č. 1400/2002.

19 Za týchto okolností rechtbank van koophandel te Brussel rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 3 ods. 6 nariadenia... č. 1400/2002... vykladať v tom zmysle, že vylučuje uplatnenie výslovnej výpovednej doložky uvedenej v koncesionárskej zmluve na vozidlá, na ktoré sa má uplatniť výnimka [stanovená v článku 2 ods. 1 tohto nariadenia]?“

O prejudiciálnej otázke

20 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 6 nariadenia č. 1400/2002 vykladať v tom zmysle, že skupinová výnimka upravená v článku 2 ods. 1 tohto nariadenia sa neuplatní na dohody patriace do rozsahu jeho pôsobnosti, ktoré obsahujú takú výslovnú výpovednú doložku, o akú ide vo veci samej, na základe ktorej má dodávateľ oprávnenie bez výpovednej lehoty vypovedať dohodu v prípade, že distribútor nesplní niektorú zo zmluvných povinností uvedených v uvedenej doložke.

21 Podľa CMG treba na výslovnú výpovednú doložku hľadieť tak, že narušuje hospodársku súťaž, keďže stavia dodávateľa do pozície sily tým, že obmedzuje voľnú úvahu vnútroštátneho súdu v prípade sporu. V prípade existencie takej doložky sa totiž súd, ktorému bola vec predložená, musí obmedziť na preskúmanie toho, či sú splnené podmienky jej uplatnenia, a či vypovedanie nepredstavuje zneužitie práva. To, že táto doložka obmedzuje hospodársku súťaž, je okrem toho potvrdené skutočnosťou, že nariadenie č. 1400/2002 na rozdiel od nariadenia č. 1475/95 neupravuje možnosť mimoriadnej výpovede z dôvodu nesplnenia niektorej z hlavných povinností zmluvy.

22 V tejto súvislosti je najskôr potrebné poznamenať, že ako správne uviedla spoločnosť Citroën, ani v článku 4, ani v článku 5 nariadenia č. 1400/2002, ktoré taxatívne vymenúvajú hlavné obmedzenia a niektoré osobitné podmienky brániace uplatneniu skupinovej výnimky stanovenej týmto nariadením, sa nespomínajú výslovné výpovedné doložky.

23 Je síce pravda, ako vo svojich písomných pripomienkach uvádza CMG, že nariadenie č. 1400/2002 na rozdiel od článku 5 ods. 3 nariadenia č. 1475/95 výslovne neuvádza, že podmienky skupinovej výnimky „nemajú vplyv... na právo jednej strany

mimoriadne vypovedať dohodu z dôvodu, že druhá strana nesplnila niektorú zo svojich hlavných povinností".

24 Z toho však nemožno vyvodiť, že výslovné výpovedné doložky sú odteraz zakázané, pretože obmedzujú hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ods. 1 ES. Cieľom článku 5 ods. 3 nariadenia č. 1475/95 totiž v žiadnom prípade nebolo poskytnutie skupinovej výnimky niektorým obmedzeniam hospodárskej súťaže v zmysle článku 81 ods. 1 ES, tento článok len stanovil možnosť, ktorá neobmedzila zmluvnú slobodu strán tak, ako sa táto sloboda vykonáva v rámci platného vnútroštátneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. septembra 2006, Vulcan Silkeborg, C-125/05, Zb. s. I-7637, bod 47).

25 Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa však rechtbank van koophandel te Brussel pýta, či výslovná výpovedná doložka nie je v rozpore s článkom 3 ods. 6 nariadenia č. 1400/2002 v tom, že umožňuje vylúčiť skorší zásah znalca, rozhodcu alebo súdu. Zdá sa totiž, že dodržanie tohto ustanovenia vyžaduje, aby dohoda, ktorá je predmetom výpovede, zostala v platnosti až do vyriešenia sporu týkajúceho sa platnosti uvedenej výpovede.

26 Treba však konštatovať, že článok 3 ods. 6 nariadenia č. 1400/2002 nezakazuje akúkoľvek zmluvnú doložku, ale obmedzuje sa na požiadavku podmieňujúcu uplatnenie skupinovej výnimky, aby dohoda s distribútorom upravila zmluvné právo každej zo strán obrátiť sa na nezávislého znalca alebo rozhodcu v prípade zmluvného sporu týkajúceho sa podľa písmena g) tohto ustanovenia najmä toho, či je vypovedanie zmluvy opodstatnené dôvodmi uvedenými vo výpovedi, bez toho, aby bolo dotknuté právo predložiť vec vnútroštátnemu súdu.

27 Aby sa teda dodržala uvedená podmienka uplatnenia skupinovej výnimky, podľa samotného článku 3 ods. 6 nariadenia č. 1400/2002, a ako vyplýva z jeho odôvodnenia č. 11, stačí, aby uvedená dohoda obsahovala doložku upravujúcu také zmluvné právo. Keďže výpočet zmluvných sporov uvedený v tomto ustanovení nie je taxatívny, musí to platiť bez ohľadu na to, či výpoveď bola podaná s výpovednou lehotou alebo bez nej. Uvedené ustanovenie, ani žiadne iné ustanovenie tohto nariadenia však na uplatenie skupinovej výnimky nevyžaduje, aby sa zásah nezávislého znalca, rozhodcu alebo súdu uskutočnil pred podaním výpovede alebo aby sa týmto zásahom odložili jej účinky dovtedy, kým bude prijaté rozhodnutie o platnosti tejto výpovede.

28 Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 1400/2002 nezakazuje stranám dohody patriacej do pôsobnosti tohto nariadenia, aby stanovili takú výslovnú výpovednú doložku, o akú ide vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. apríla 1998, Cabour, C-230/96, Zb. s. I-2055, bod 37). Platnosť takej doložky teda v zásade nezávisí od tohto nariadenia, ale len od vnútroštátneho práva.

29 Pokiaľ však ide o vypovedanie dohody, ktorá patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1400/2002, je potrebné zohľadniť skutočnosť, že podľa jeho článku 3 ods. 4 sa skupinová výnimka uplatňuje pod podmienkou, že vertikálna dohoda uzavretá s distribútorom alebo opravovňou stanovuje, že dodávateľ, ktorý chce dohodu vypovedať, musí podať výpoveď písomne a musí v nej podrobne, objektívne a transparentne uviesť dôvody výpovede, aby sa dodávateľovi zabránilo ukončiť vertikálnu dohodu s distributérom alebo opravovňou pre postupy, ktoré sa podľa tohto nariadenia nemôžu obmedzovať. Tak to je podľa odôvodnenia č. 9 uvedeného nariadenia v prípade, ak dodávateľ vypovie zmluvu, pretože distribútor začal svojím správaním uprednostňovať konkurenciu, napríklad aktívnym alebo pasívnym predajom zahraničným spotrebiteľom.

30 Z toho vyplýva, ako tvrdí tak CMG, ako aj Komisia Európskych spoločenstiev, a ako navyše pripúšťa samotná Citroën, že pokiaľ dodávateľ vypovie dohodu na základe

výslovnej výpovednej doložky, na dodržanie podmienok uplatnenia skupinovej výnimky zavedenej nariadením č. 1400/2002 je potrebné nielen to, aby dodávateľ písomne uviedol dôvody tejto výpovede, ale tiež aby nezávislý znalec, rozhodca alebo vnútroštátny súd, na ktorých sa môže distribútor obrátiť podľa článku 3 ods. 6 uvedeného nariadenia s cieľom spochybniť platnosť tejto výpovede, mohli vykonať účinné preskúmanie jej dôvodov.

31 Úlohou vnútroštátneho súdu je preveriť, či platné vnútroštátne právo zaručuje existenciu takého účinného preskúmania v prípade, že dodávateľ vypovie dohodu na základe takej výslovnej výpovednej doložky.

32 V tejto súvislosti účinnosť takého preskúmania vzhľadom na cieľ sledovaný článkom 3 ods. 4 nariadenia č. 1400/2002 vyžaduje prinajmenšom to, aby nezávislý znalec, rozhodca alebo súd mohli overiť, že výpoveď zo strany dodávateľa nie je odôvodnená postupmi distribútora, ktoré nemôžu byť predmetom obmedzení v rámci tohto nariadenia.

33 Okrem toho, v prípade, že dodávateľ nesplní podmienku uplatnenia skupinovej výnimky uvedenú v článku 3 ods. 4 nariadenia č. 1400/2002, vnútroštátny súd musí mať možnosť vyvodiť z toho všetky dôsledky podľa vnútroštátneho práva, tak vo vzťahu k platnosti dotknutej dohody vzhľadom na článok 81 ES, ako aj vo vzťahu k náhrade škody prípadne spôsobenej distribútorovi, ak existuje príčinná súvislosť medzi touto škodou a dohodou alebo postupom v rozpore s článkom 81 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. septembra 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Zb.

s. I-6297, bod 26, a z 13. júla 2006, Manfredi a i., C-295/04 až C-298/04, Zb. s. I-6619, body 60, 61 a 90).

34 Pokiaľ ide o to, či k zásahu nezávislého znalca, rozhodcu alebo vnútroštátneho súdu musí dôjsť pred podaním výpovede alebo či jej účinky musia byť odložené až do rozhodnutia o platnosti takej výpovede, je potrebné pripomenúť, že v prípade neexistencie právnej úpravy Spoločenstva v danej oblasti, keďže žiadne ustanovenie nariadenia č. 1400/2002 neobsahuje, ako vyplýva z bodu 27 tohto rozsudku, takú požiadavku, prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého z členských štátov, aby určil príslušné súdne orgány a upravil procesné podmienky žalôb určených na zabezpečenie ochrany práv, ktoré dotknutým osobám vyplývajú z priameho účinku práva Spoločenstva tak, aby takéto podmienky neboli menej výhodné ako podmienky týkajúce sa obdobných vnútroštátnych žalôb (zásada ekvivalencie) a aby prakticky neznemožňovali alebo výrazne nesťažili výkon práv priznaných právnym poriadkom Spoločenstva (zásada efektivity) (pozri najmä rozsudok Courage a Crehan, už citovaný, bod 29, ako aj rozsudok Manfredi a i., už citovaný, body 62 a 71).

35 Podľa zásady ekvivalencie nemôže byť nezávislý znalec, rozhodca alebo vnútroštátny súd, ktorý posudzuje platnosť výpovede podanej na základe výslovnej výpovednej doložky s ohľadom na právo Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, povinný zasiahnuť pred touto výpoveďou, pokiaľ sa, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a ako účastníci konania vo veci samej v podstate uviedli na pojednávaní v odpovedi na otázky Súdneho dvora, taký skorší zásah nevyžaduje ani vtedy, keď sa platnosť takej výpovede skúma s ohľadom na obdobné ustanovenia vnútroštátneho práva. Rovnako sa nezdá, že by podmienky zásahu sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežného opatrenia v rámci žalôb na základe predpisov Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže boli menej výhodné než podmienky uplatniteľné v rámci podobných žalôb na základe vnútroštátneho práva, túto otázku však musí overiť vnútroštátny súd.

36 Pokiaľ ide o zásadu efektivity, keďže platnosť dôvodov výpovede podanej na základe výslovnej výpovednej doložky vo vzťahu k nariadeniu č. 1400/2002 musí byť predmetom preskúmania spĺňajúceho podmienky uvedené v bodoch 29 až 33 tohto rozsudku, skutočnosť, že dôsledkom takej doložky je vylúčenie skoršieho zásahu nezávislého znalca, rozhodcu alebo vnútroštátneho súdu a že účinky uvedenej výpovede nie sú odložené až do rozhodnutia o platnosti tejto výpovede, nemožno považovať za skutočnosti, ktoré znemožňujú alebo výrazne sťažujú výkon práv priznaných uvedeným nariadením.

37 Na položenú otázku preto treba odpovedať tak, že článok 3 ods. 6 nariadenia č. 1400/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že dohoda, ktorá patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, obsahuje takú výslovnú výpovednú doložku, o akú ide v konaní o veci samej, podľa ktorej má dodávateľ oprávnenie túto dohodu bez výpovednej lehoty vypovedať v prípade, že distribútor nesplnil niektorú zo svojich zmluvných povinností uvedených v tejto doložke, sama osebe neznamená, že skupinovú výnimku upravenú v článku 2 ods. 1 tejto smernice nemožno uplatniť na túto dohodu.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 6 nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že dohoda, ktorá patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, obsahuje takú výslovnú výpovednú doložku, o akú ide v konaní o veci samej, podľa ktorej má dodávateľ oprávnenie túto dohodu bez výpovednej lehoty vypovedať v prípade, že distribútor nesplnil niektorú zo svojich zmluvných povinností uvedených v tejto doložke, sama osebe neznamená, že skupinovú výnimku upravenú v článku 2 ods. 1 tejto smernice nemožno uplatniť na túto dohodu.

Podpisy